

Міністерство охорони здоров'я України
Національна академія медичних наук України
Державна установа «Інститут громадського здоров'я
ім. О.М. Марзєєва НАМН України»

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ
БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

**ЗБІРКА ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
НАУКОВО–ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(тринадцяті марзєєвські читання)**

Випуск 17

19-20 жовтня 2017 р.

м. Київ

2017

Редакційна колегія :

Академік НАМН України **Сердюк А.М.** — головний редактор

чл.-кор. НАМН України **Полька Н.С.** — заступник головного редактора

Члени редколегії :

д.мед.н., професор **Черниченко І.О.**, д.мед.н., професор **Турос О.І.**,

д.біол.н., професор **Антомонов М.Ю.**, д.мед.н. **Савіна Р.В.**, н.с. **Коркач В.С.**

к.мед.н. **Липовецька О.Б.**, к.біол.н. **Стеблій Н.М.**

м.н.с. **Мельченко Ю.В.**, пров. інж. **Лейких С.В.**

Комп'ютерна верстка — м.н.с. **Мельченко Ю.В.**

Підготовка оригінал-макету здійснена — н.с. **С.М. Могильний**

Адреса редколегії :

02094, м.Київ, вул.Попудренка, 50

Державна установа «Інститут громадського здоров'я
ім.О.М. Марзєєва Національної академії медичних наук України»

/ ДУ «ІГЗ НАМНУ» /

Тел./факс (044) 559–90–90 Тел. (044) 559–73–73

e-mail : regina_igme@ukr.net , Svetlana-op@ukr.net , melka-jul@ukr.net

Результати математичного моделювання показали, що T_{50} флуфенацету 38,8 діб, метрибузину – 22,8 діб, диквату – 98,1 діб. Згідно отриманих даних гербіцид метрибузин відповідно до «Гігієнічної класифікації пестицидів та агрохімікатів» ДСанПІН 8.8.1.002 – 98 відноситься до 3 класу (помірно стійкий), флуфенацет – до 2 класу (стійкий), дикват – до 1 класу (високостійкий).

Нами було розраховано величини екотоксу досліджуваних речовин в агрокліматичних умовах України. Їх значення коливаються у межах від $1,20 \times 10^{-6}$ до $2,75 \times 10^{-1}$. Отже, екотоксикологічний ризик досліджуваних гербіцидів на (1-6) порядків нижче, ніж ДДТ.

Висновок. Встановлено, що досліджувані гербіциди належать до малоекотоксичних пестицидів (I ступінь). Отримані результати необхідно враховувати при встановленні регламентів безпечного застосування досліджуваних гербіцидів.

ВИГРІБНІ ЯМИ ЯК ЧИННИК РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ І ЗАБРУДНЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Райлян М.В., Малько А.А.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

У сучасних умовах населення все частіше зустрічається з проблемами забруднення навколишнього середовища твердими та рідкими побутовими відходами, стічними водами, відходами відведення. Люди, які проживають в сільській місцевості чи в приватних будинках, і не мають доступу до централізованої каналізації та систем водоочищення, повинні використовувати вигрібні ями для своєї потреби. Соціальні потрясіння, зниження прожиткового мінімуму змушують людей заощаджувати, що спричиняє несвоєчасне очищення вигрібних ям та приводить до виникнення ризиків захворюваності, в першу чергу, на кишкові інфекції.

Мета роботи: оцінка ризиків розповсюдження інфекційних хвороб при використанні вигрібних ям різних типів та шляхи їх зниження.

В сучасності використовують вигрібні ями з відкритим дном і герметичні накопичувальні системи. Вигрібні ями з відкритим дном є небезпечними, тому що мікроорганізми, які живуть в ґрунті, розповсюджуються і можуть потрапляти в колодязі та інші джерела питної води. Проведення дезінфекції в вигрібних ямах з відкритим дном не можливо.

Герметичні вигрібні ями виготовляють у вигляді ємностей і забезпечують засобами очищення. Пластик, який використовується в герметичних системах, є ефективним і довговічним матеріалом. При використанні такої вигрібної ями ґрунт не забруднюється, а її вміст очищується або відкачується, що значно знижує ризик забруднення навколишнього середовища та ґрунтових вод.

Ступень ризику розповсюдження патогенів також залежить від об'єму відходів та їх консистенції. Раніше консистенція відходів була більш тверда, що не створювало загрози потрапляння змісту вигрібної ями в оточуюче середовище. Зараз за рахунок збільшення використання водних ресурсів в побуті (прийняття ванни, душу, використання пральних машин тощо), відходи мають головним чином рідку консистенцію. Тим самим рідкі відходи легше потрапляють в ґрунт і забруднюють ґрунтові води збудниками інфекційних хвороб.

Отже, при правильному використанні герметичних накопичувальних ям можна знизити ризики розповсюдження інфекційних захворювань. Для цього необхідно проводити своєчасне очищення вигрібних ям, постійний нагляд за їх утриманням, своєчасну дезінфекцію, стежити за рівнем стічних вод у ямі, раціонально витрачати водні ресурси. При проведенні епідеміологічного розслідування спалахів гострих кишкових інфекцій необхідно враховувати та вивчати якість утримання вигрібних ям, та їх побудову, розташування джерел питної води по відношенню до вигрібних ям, стан ґрунту, оцінювати ступінь ризику забруднення питної води та оточуючого середовища мікроорганізмами з вигрібних ям. Також ці питання слід урахувати при організації та проведенні епідеміологічного нагляду за кишковими інфекціями.

ЕПІДЕМІОЛОГІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЕТІОЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ІНФЕКЦІЙНОГО МОНОНУКЛЕОЗУ В ДІТЕЙ <i>Зарецька А.В.</i>	94
ГІГІЄНІЧНА ОЦІНКА ЕКОТОКСИКОЛОГІЧНОЇ НЕБЕЗПЕЧНОСТІ НОВОЇ ДІЮЧОЇ РЕЧОВИНИ КЛАСУ АМІДНИХ ФУНГІЦИДІВ – ЦИФЛУФЕНАМІДУ <i>Ставніченко П.В., Антоненко А.М.</i>	96
ГІГІЄНІЧНА ОЦІНКА ВМІСТУ КОМБІНОВАНОГО ФУНГІЦИДУ НА ОСНОВІ ПРОПІКОНАЗОЛУ, СОЛАТЕНОЛУ ТА ЦИПРОКОНАЗОЛУ У ҐРУНТІ ПІД ЧАС ОБРОБКИ ЗЕРНОВИХ КОЛОСОВИХ КУЛЬТУР <i>Кондратюк М.В., Благая А.В.</i>	97
ГІГІЄНІЧНА ОЦІНКА ЕКОТОКСИКОЛОГІЧНОЇ НЕБЕЗПЕКИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ГЕРБИЦИДІВ В СИСТЕМІ ХІМІЧНОГО ЗАХИСТУ КАРТОПЛІ <i>Новохацька О.О., Вавріневич О.П., Бардов В.Г.</i>	100
ВИГРІБНІ ЯМИ ЯК ЧИННИК РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ І ЗАБРУДНЕННЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ <i>Райлян М.В., Малько А.А.</i>	101
ЕКОЛОГО-БІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДЕЯКИХ ОТРУЙНИХ РОСЛИН СНЯТИНЩИНИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ <i>Микитин Т. В., Стефурак В. П.</i>	103
ЕКОЛОГІЯ ТА НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ ЛЮДИНИ ОТРУЙНИХ ЗМІЙ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ <i>Микитин Т. В., Стефурак В. П.</i>	105
COMPARISON OF SYPHILIS DISTRIBUTION AND PREVALENCE IN SEX-WORKERS OF INDIA AND UKRAINE <i>Vamsi Varahabhatla, Burra Mithilesh, Reznichenko N.</i>	107
THE RESULTS OF PAPAYA LEAF EXTRACT USAGE IN TREATMENT OF DENGUE <i>Varahabhatla Vamsi, Vinisha Tekwani, Katnam</i>	109